

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 73

De aarde beërven

Want de boosdoeners zullen uitgeroeid worden, maar die den HEERE verwachten, die zullen de aarde erfelijk bezitten (Ps. 37:14, St.Vert.).

In de tekst die hierboven geciteerd is, vinden we de eerste duidelijke uitspraak in de Bijbel over de toekomstige erfenis en zegen van hen die op de Heer wachten. Gezien het belang hiervan, dienen we dit zorgvuldig te overdenken. Het eerste belangrijke woord is 'verwachten'. Het is een flexibel woord met een groot aantal nuances in betekenis. Het is het Hebreeuwse woord *QAVAH*, dat, wanneer we alle plaatsen onderzoeken waar het voorkomt, de betekenis blijkt te hebben van wachten, verwachten, uitzien naar – maar altijd in overeenstemming met Gods aanwijzingen. Jesaja 26:8 geeft ons een goed voorbeeld van deze uitgebreide betekenis: 'Ook in de weg uwer gerichten hebben wij U verwacht, o HERE.' Daarom is er niemand die op de Heer wacht, tenzij hij doet wat God gezegd heeft dat hij moet doen.

Het vereist nauwelijks betoog dat wat God de Israëliet verlangde te doen terwijl hij wachtte, geheel verschilt van wat God van u en mij verlangt tijdens het wachten op Hem. Zijn geopenbaarde en duidelijke uitspraak voor de tegenwoordige bedeling van Gods genade is dat er een uiterst belangrijk werk is dat wij behoren te doen. Dat is bekendgemaakt toen bepaalde mensen Hem vroegen: 'Wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?' (Joh. 6:28). Zijn uitdrukkelijke antwoord aan hen was: 'Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft' (Joh. 6:29). En er is geen enkel woord op een later tijdstip door de Heer gesproken of door Zijn apostelen geschreven dat hier ook maar de geringste verandering in zou hebben gebracht.

Zijn geopenbaarde en duidelijke uitspraak is ook dat er één boek in de Bijbel geschreven is opdat mensen zouden geloven 'dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam'

(Joh. 20:31). Tenslotte zei God in Zijn laatste instructie voor ons: 'Verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting' (II Tim. 4:2).

En daarom zullen we boven alles grote toewijding en aandacht schenken aan de gelovigen in de Here Jezus Christus opdat zij met volharding elk woord bestuderen dat het Evangelie van Johannes over Hem heeft geopenbaard en opdat zij getrouw Zijn woord verkondigen. Dat maakt allemaal deel uit van ons wachten op de Here.

Het volgende woord waar we bij stil moeten staan is 'beërven' (erfelijk bezitten, St.Vert.), een woord dat vaak gebruikt wordt in verband met de beloften van God. Me moeten bedenken dat om te kunnen 'erven', iemand wel de positie moet hebben van een erfgenaam en hij moet te zijner tijd een erfdeel ontvangen waarvan hij de genothebende wordt. Daarom moeten we elke keer als we het woord 'beërven' lezen, daarin de gedachte lezen van een positie en een erfdeel. Het Oudtestamentische woord (*YARASH*) betekent in bezit nemen, bezitten en het Nieuwtestamentische woord (*KLĒRONOMEŌ*) betekent verwerven en een erfdeel bezitten.

Het laatste belangrijke woord is 'aarde' (NBG: land). Dit is het Hebreeuwse woord *ERETS*, een woord waarvan eenvoudig op vele plaatsen kan worden aangetoond dat de het 'land' betekent, maar er kunnen evenzoveel plaatsen worden gevonden die aantonen dat het gaat om 'de planeet aarde.' Zie bijvoorbeeld Genesis 1:1 en 1:10, waar het in het eerste geval gaat om de planeet en in het tweede om het land. Telkens zal de context moeten uitwijzen waarom het gaat.

Met het oog hierop wordt het duidelijk dat de eerste grote verklaring in het Woord (uitgezonderd Psalm 25:13) over de toekomstige verblijfplaats van de mens is dat, als hij de Here verwacht, hij een plaats zal hebben en een erfdeel zal bezitten in de aarde. Deze verklaring wordt in dezelfde Psalm onmiddellijk herhaald.

En nog een weinig, en de goddeloze zal er niet zijn; en gij zult acht nemen op zijn plaats, maar hij zal er niet wezen. De zachtmoedigen daarentegen zullen de aarde erfelijk bezitten, en zich verlustigen over groten vrede (Ps. 37:10,11, St.Vert.).

Tezamen met het voorafgaande vers spreken deze verzen zich nadrukkelijk uit over het lot van de goddelozen en de toekomst van de rechtvaardigen. Boosdoeners zullen worden uitgeroeid, maar de zachtmoedigen zullen een plaats krijgen en een erfdeel bezitten in de aarde en zij zullen zich verlustigen in een overvloedige vrede.

De zachtmoedigen zijn de onderdanigen, de nederigen. We worden gemaand: 'Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te zijner tijd' (I Petr. 5:6). Dat zullen we doen. We zullen ons onderwerpen aan God en aan Zijn Woord. We zullen in elk opzicht voor Hem buigen. Maar we zullen ons geen moment buigen voor of toegeven aan mensen, aan hun

geloofsbelijdenissen, hun organisaties, of hun grove en infantiele theologieën. We zullen onze plaats innemen temidden van de zachtmoedigen in alle dingen die te maken hebben met God en Zijn Woord.

De opmerking dat zij die een plaats en een erfdeel in de aarde zullen ontvangen zich zullen 'verlustigen over groten vrede', zou te maken kunnen hebben wat het feit dat God 'van vrede zal spreken tot zijn volk' (Ps. 85:9) en dat Hij 'oorlogen doet ophouden tot het einde der aarde' (Ps. 46:10). Dat zal natuurlijke een bron van grote vreugde zijn, maar ik denk dat er méér in dit vers ligt besloten.

Het Hebreeuwse woord voor 'vrede' is het welbekende *SHALOM* en dat wordt op dezelfde manier gebruikt als *EIRĒNĒ* in het Nieuwe Testament. Daarom hebben deze twee woorden volgens de 'Wet van de goddelijke uitwisseling' een gelijke betekenis en gevoelswaarde. Het woord *EIRĒNĒ* is een zelfstandig naamwoord dat is afgeleid van het werkwoord *EIRŌ*, dat 'verbinden' betekent. Aangezien een zelfstandig naamwoord dat is afgeleid van een werkwoord niet iets geheel anders kan betekenen dan het grondwoord, duiden zowel *SHALOM* als *EIRĒNĒ* op een volmaakte verbintenis. Dat laat ons nog een andere kant zien van de heerlijke toekomst van de aarde. Het zal een plaats worden die gekenmerkt wordt door de ene golf na de andere van zaken die met God verbonden zijn. Dat zal de vervulling betekenen van Amos' gebed: 'Maar laat het recht als water golven, en gerechtigheid als een immer vloeiende beek' (Amos 5:24). Dan zullen we zeggen: 'Hoe kostelijk is uw goedertierenheid, o God; daarom schuilen de mensenkinderen in de schaduw uwer vleugelen; zij laven zich aan het vette van uw huis, Gij drenkt hen met de stroom van uw liefelijkheden. Want bij U is de bron des levens, in uw licht zien wij het licht (Ps. 36:8-10).

Er is een andere uitspraak in deze Psalm die veelzeggend is: 'Voorwaar, de door Hem gezegenden beërven het land, maar de door Hem gevloekten worden uitgeroeid' (Ps. 37:22).

Er zullen inderdaad velen door Hem gezegend worden en allen die door Hem gezegend worden, zullen een plaats krijgen en een erfdeel bezitten in de aarde. Niet alle plaatsen zullen hetzelfde zijn en ook niet alle erfdelen zullen even groot zijn. We zien daarvan een voorbeeld in de bestemming van de twaalf apostelen die ons is bekend gemaakt. Van hen wordt gezegd: 'Gij zult ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten' (Matt. 19:28). Dat zal hun erfdeel op aarde zijn en deze plaats is uitsluitend aan de twaalf voorbehouden.

Zij die gekenmerkt worden als gelovigen in de Here Jezus Christus in de tegenwoordige bedeling zullen een erfdeel bezitten van 'Gezegend met elke geestelijke zegen temidden van de meest verhevenen in Christus' (naar een vertaling van Sellers). Maar zelfs deze geweldige zegeningen zullen ons als erfdeel in deze *aarde* gegeven worden.

Toen de Here Jezus op aarde was, bevestigde Hij de beloften die gedaan zijn in het Oude Testament (zie Rom. 15:8) en Hij verklaarde: 'Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven' (Matt. 5:5). Hij bevestigde de beloften die de Psalmist heeft weergegeven en Hij sprak ze op geen enkele wijze tegen en er is niets in de woorden die Hij later heeft gesproken of in de woorden van enige schrijver dat op welke wijze dan ook het Bijbelse getuigenis aangaande de toekomstige positie en erfenis van de mens tenietdoet. Het Woord van God verandert niet – allen die door Hem gezegend worden, zullen een plaats krijgen en een erfdeel in bezit nemen in de aarde.

Het getuigenis van de Schrift is dat God redding en zegen brengt aan de mensen op de aarde en dit moet niet worden tegengesproken door de Griekse filosofie dat alle gezegende gevolgen van het werk van Christus verworven zullen worden door vanaf deze wereld naar de hemel te vliegen.

In onze tijd verkeert de aarde in een zodanige toestand dat velen zeggen dat zij er geen plaats of erfdeel in willen hebben. En door de mensen (niet door God) worden tegenwoordig zulke gruwelijke voorspellingen gedaan ten aanzien van de toekomst van de aarde, dat ze het liefst zouden vluchten. En we moeten toegeven dat de omstandigheden op de aarde tegenwoordig zodanig zijn dat we af en toe geneigd zijn met de Psalmist te zeggen: 'O, had ik vleugelen als een duif, ik zou wegvliegen en een woonplaats zoeken; zie, ver zou ik heenvlieden, ik zou vernachten in de woestijn. Ik zou mij haastig een wijkplaats zoeken tegen de rukwind, tegen de storm' (Ps. 55:7-9).

De Bijbel erkent volkomen de huidige toestand van de aarde en vat deze samen in een bondige uitdrukking, 'de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid' (Rom. 8:21). De Schrift gaat hier dieper op in met de woorden: 'Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is' (Rom. 8:22). De tijd van haar verlossing wordt hier gesteld op dezelfde tijd waarop de zonen van God openbaar zullen worden en we weten dat het verschijnen van de zonen Gods samenvalt met het verschijnen van de Here Jezus Christus (zie I Joh. 3:2, waar 'openbaren' *PHANEROŌ* is, dat 'verschijnen' betekent. Zie ook Col. 3:4). Het openbaar worden en het daarop volgende verschijnen van Jezus Christus zal plaatsvinden als 'De heerlijkheid des HEREN zich zal openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien' (Jes. 40:5). Het gevolg hiervan zal zijn dat de aarde vol zal worden van de kennis des Heren, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken (Jes. 11:9). Dit is de eerste stap die God zal zetten, het is het eerstvolgende onderdeel van Zijn programma en het is in geen enkel opzicht afhankelijk van of verbonden aan Zijn persoonlijke komst naar de aarde om persoonlijk aanwezig te zijn gedurende 1000 jaar.

Het lijkt wel alsof voor elke kwaadaardige en boosaardige toestand op de aarde een weldadige belofte bestaat. Het zou een interessante studie te zijn om dit na te gaan, maar we kunnen dat niet doen binnen de ruimte die ons rest. Het is voor dit moment voldoende te zeggen dat als God de volken op aarde regeert (Ps. 67:5), als Zijn heerlijkheid de ganse aarde vervult (Ps. 72:19), als de

hemelen Zijn gerechtigheid verkondigen en als alle volken Zijn heerlijkheid zien (Ps. 97:6), als God Zijn hand opent en het verlangen bevredigt van al wat leeft (Ps. 145:15,16), als Gods oordelen in de aarde zijn en de inwoners van de aarde gerechtigheid zullen leren (Jes. 26:9), als geen inwoner op de aarde zal zeggen dat hij ziek is (Jes. 33:24), als God rivieren op hoge plaatsen doet ontspringen en bronnen in het midden der valleien (Jes. 41:18), als de woestijn zal bloeien als een roos (Jes. 35:1) – dan wil ik op die aarde zijn en dit allemaal zien en er deel van uitmaken. Ik wil daar zijn waar wat gebeurt.